

Julebudet

Hostrup DDS 129

Hartmann

1. Ju - le - bu - det til dem, — der byg - ge her — i mør - ket og
2. Ju - le - bu - det i vin - te - rens vån - de, det er Gud Fa - ders
3. Ju - le - bud un - der storm — og tor - den mel - der og gi - ver
4. Ju - le - bu - det til dem, — der græ - de, det — er væl - det til

4
dø - dens skyg - ge, det er det lys, — som, al - drig slukt,
var - me ån - de, men - ne - ske - fal - det til frel - se vendt,
fred — på jor - den, fred til at stri - de vor strid — med mod,
e - vig glæ - de. Glæd dig da kun, — du men - ne - ske - sjæl,

6
ja - ger det sti - gen - de mulm på flugt, åb - ner ud - sig - ten
men - ne - skets a - del på ny er - kendt, hjer - tets ret til at
fred til at ven - te på en - den god, højt un - der med - bør og
stin - ger end or - men end - nu din hæl! Favns — kun trø - stig, hvad

8

fra___ det la - ve, trø - ster mil - de - lig mel - lem
 kæm - pe og vin - de e - vig fast - slå - et, trods hver en
 dybt___ i sor - gen, fred for bå - de i går og i
 Gud___ har gi - vet, løft dit ho - ved, og tak___ for

10

gra - - ve.
 fjen - - de.
 mor - - gen.
 li - - vet!